

23

Priče iz svakodnevice

Cilj

Kod priča iz svakodnevice reč je najčešće o prepričavanju doživljaja ili iskustava iz sopstvene svakodnevice. Ovaj jednostavan i nezahtevan oblik pričanja ne traži mnogo mašte, ali ipak doprinosi razvoju govornih kompetencija, sposobnosti strukturisanja teksta i slušanja.

vrtić–9. razr.

10–30 min.

Tok (odabir mogućnosti):

- Ukoliko se za okvir ne odabere „ritualizovano“ pričanje ukруг (vidi gore br. 17), moguće je da prvi impuls za pričanje priča iz svakodnevice potekne od N. Tako N može, npr., pokazati neku sliku ili početi da prepričava neku epizodu; U treba da se nadovežu svojom pričom. Da bi U jedni druge pažljivo slušali i da bi se priče po mogućstvu nadovezivale jedna na drugu, U treba jedni drugima da postavljaju pitanja i da svoju priču počnu s obzirom na prethodnu (upor. gore br. 12).
- Varijanta: N ili neko dete donosi na čas neki predmet i priča nešto o njemu. To može biti, na primer, neka omiljena stvar, nešto što ima veze sa zemljom porekla, ili nešto što koristimo u svakodnevici. Najbolje je da N prethodno učenicima zada odgovarajući zadatak („Iduće sedmice donesite...!“)
- Takođe je moguće da na početku jedno dete prepriča neki važan događaj i tako podstakne druge U da govore o sličnim iskustvima.
- Vežbu je moguće početi i nekim predstojećim događajem u školi, ili nekim religioznim ili drugim praznikom.

Napomene:

- Priče iz svakodnevice su jednostavan, neformalan oblik pričanja. Ipak, i tu je moguće i treba voditi računa o zanimljivom načinu govora (upor. savete u br. 22).
- Razgovori ove vrste se ne moraju uvek odvijati u plenumu. Dobar trenutak za prepričavanje doživljaja iz svakodnevice je i sam početak časa, dok učenici još dolaze u školu, ili tokom malih pauza u nastavi.